

El comiat del jugador Alcàntara

Una gernació entusiasta acudí a Les Corts a retre l'homenatge al més antic i constant «defender» del F. C. Barcelona

Una excel·lent selecció peninsular bat l'equip blau-grana per 2 a 1, en un partit de gran cordialitat

El partit de comiat-homenatge al jugador Alcàntara no podia per menys d'assolir els caràcters d'esdeveniment, de festa grossa, que aconseguí l'acte d'ahir a la tarda al camp de Les Corts. Amb l'Alcàntara, s'extingí, a casa nostra, tota una època futbolística. Era el darrer i únic representant d'aquella temps bàsics del nostre futbol, que havia aconseguit l'esplendor actual de l'esport predilecte de les nostres multituds. Podríem dir que tota la història del futbol català gira a l'entorn d'ell. Des d'aquells dies en els quals la bona fe més absoluta, lleixi's amateurisme—presidia les activitats dels nostres futbolistes, fins a l'actualitat—una actualitat ben diferent, val a dir-ho, l'Alcàntara hi ha ocupat sempre un lloc preeminent, després d'haver estat durant molts anys la figura cèntrica de l'esport a casa nostra.

ratge, el joc de l'Alcàntara presentava unes qualitats tècniques completament exòtiques, llavors, en el nostre estil futbolístic. L'Alcàntara fou en els seus primers temps un intuítiu, podríem dir, de go que veritablement havia d'esser el futbol. Fou el primer que sabé aprofitar avantatjosament les ensenyances que ens oferien els equips estrangers en les seves primeres visites, i el seu nom fou el primer entre tots els esportistes de la Península que traspasà les fronteres. A més a més, aquest famós internacional ha estat tothora, tant a dintre com a fora del camp de joc, tot un cavaller; en cap moment ha esdevingut protagonista d'un d'aquests espectacles molestos, tan comuns a la psicologia dels nostres asos. L'Alcàntara, finalment, durant la seva llarga actuació, s'ha fet ben creditor a les sim-

REMARQUES

Els nostres lectors ja saben el lluit paper que els nostres atletes van fer, l'altre diumenge, als Campionats d'atlètic que tenien lloc a Madrid. Sabem també que l'Atletico Club, de Badalona, fou un dels que feren millor paper, en la seva especialitat dels salts de perxa. El que els nostres lectors potser no saben és les peripecies ocorregudes a la perxa abans no va arribar a Madrid.

De Badalona a Barcelona fou portada en auto, ocupat per atletes que havien d'anar a Madrid. Com que els venia de poc per arribar a temps a agafar l'express, l'auto anava bastant de pressa, tant que va topar amb un altre i restaren tots dos bastant abonyegats. Per sort, la perxa no va sofrir cap desperfecte.

A l'estació, com que, segons sembla, una perxa no pot ésser considerada com equipatge, hagué d'ésser facturada. En arribar a Madrid, però, la perxa no apareixia. A l'últim es va aclarir que s'havia quedat, no se sap ben bé per què, a Casp. Llavors fou reexpedida, però el vagó que la duia sofí una avaria i fou desenganxat a Saragossa, amb la perxa dins.

Aquest nou contratemps originà un gran moviment d'interessats, un enrenou telegràfic i la intervenció d'alt personal de la companyia de M. S. A. Gràcies a això, el propi cap a l'estació de Saragossa va esperar l'express de nit amb la perxa a la mà, i va confiar-la, després, a un viatger de l'esliping, i per la seva abnegació, acompanyada de la curiositat del públic de l'estació d'Atocha, la perxa va arribar a temps.

Algú ha remarcat la coincidència que l'Europa tornés de la seva excursió amb un passiu de 17 gols, o sigui un per cada jugador i dos per cada un dels tres directius que acompanyaven l'equip.

Un directiu, al qual li explicaven el càlcul, va respondre amb displicència: —Que diguin el que vulguin; el que resulta positiu, són les 10.000 pessetes que hi hem guanyat.

El delegat de l'Europa a la Federació Catalana feia protestes de les bones intencions de l'Europa, que no faria mai res que pogués minvar importància als campionats regionals.

El podia anar dient això, mentre a l'Assemblea de Madrid, el senyor Matas i un funcionari de l'Europa treballaven a favor de la Lliga Professional d'En La Riva i l'Urquijo, que és una cosa atemptatòria a no poder ésser-ho més a la importància dels Campionats regionals.

Com és costum en els concursos de salts, ahir al C. N. B. el criteri dels àrbitres era el que decidia la puntuació a atorgar als saltadors. Per causes desconegudes, però, el criteri dels àrbitres era completament divergent del públic.

Un dels àrbitres era Brihiant, que havia exercit d'àrbitre d'hockey. Si quan exercia aquesta darrera funció hagués pogut decidir partits d'hockey a criteri!

Els federatius de la Catalana d'Atletisme van anunciar que dimitirien tots.

En lloc d'això, han nomenat un Comitè de tècnics, integrat per Santillana, Marco, Serramallera, Dalmat i Masana.

Deu ésser per estrechar lazos entre el Bloc i els representants dels èxits federatius.

Molts nedadors llueïen ahir unes indumentàries violades: blau cel, verd poma, groc canari, etc., etc.

Hom ho atribueix a la influència del cinema, sobretot de les pel·lícules de Mack Sennet.

A l'Assemblea de Madrid s'ha parlat dels jugadors que caldria trametre a les properes Olimpíades, que s'han de celebrar a Amsterdam l'any vinent.

Tanmateix no calia que en parlessin, puix que la discrepància de la F. I. F. A. i del C. O. I. no està en l'afar del professionalisme, senyors delegats, sinó que mantenen la integritat de l'amateur i la

(Passa a la pàg. 2)

L'Assemblea dels futbolistes a Madrid

Un acord que atempta al Campionat de Catalunya

Com que la premsa diària ja ha donat extensos extractes telegràfics de les sessions de l'Assemblea de la Federació Espanyola de Futbol, que s'han vingut celebrant durant tota la setmana a Madrid, creiem que resultaria inútil tota insistència, perquè no faria més que pecar de repetició.

L'acord més important, al nostre entendre, és el que tendeix a rectificar l'actual sistema del Campionat peninsular de futbol, que segons la fórmula votada, serà de dividir els clubs d'Espanya en dos grups:

Primer grup: Guipúscoa, Biscaia, Cantàbria, Astúries i Castella-León.

Segon grup: Aragó, Catalunya, València, Andalusia, Centre i Múrcia.

Cada cadascuna de les regions presentarà campió i subcampió, jugant dues voltes contra tots els altres de cada grup. D'aquí en sortiran dos finalistes, que es disputaran la final el darrer diumenge de Juny a Santander.

Els empats es resoldran pel sistema del "goal-average". És a dir, que caldrà disposar de més de 20 dats per a establir els finalistes i en aquestes condicions, en sortiran sensiblement perjudicats els campionats de les federacions regionals.

Quan escrivim aquestes ratlles ignorem que pensaran a les altes esferes del nostre futbol sobre aquest acord, que de complir-se ferà greument la vida del futbol a Catalunya.

Un altre dels acords de l'Assemblea i dels quals ja s'ha fet ressò la premsa, és haver aixecat la sanció que havia imposat al F. C. Barcelona, amb la multa de 10.000 pessetes.

Primera jornada dels Campionats de Catalunya

De vuit campionats en guanya sis el C. N. Barcelona i els altres dos el C. N. Arenys

Tres records de Catalunya i peninsulars batuts

Ricard Brull, del C. N. B., l'heroí

No són d'aquells que s'aferran a una idea, i encara que s'hagin equivocat no ho volen reconèixer. I menys si aquesta idea és solament d'apreciació.

Nosaltres creguérem abans de celebrar-los, que difícilment els Campionats de Catalunya podien ésser un èxit veritat des de tots els punts de vista, principalment per l'època de celebrar-los i per l'hora en que tenien lloc. Des del punt de vista esportiu ens hem equivocat, ho reconeixem, però no així mirant-ho des del caire espectacular i de propaganda. El públic no hi era en la proporció que es mereixien uns Campionats de Catalunya. El que hi havia, però, era prou entusiasta i entès per a suplir la falta de nombre.

L'organització del C. N. Barcelona, bona com sempre, si bé també com sempre faltada d'aquella puntualitat que fóra convenient de tenir.

L'èxit esportiu ha estat extraordinari, puix la quasi totalitat dels nedadors que hi han participat es trobaven molt ben preparats. Qui de totes maneres mereix una menció especialíssima, és el notabilíssim nedador del C. N. Barcelona, Ricard Brull. Ell ha estat, sens dubte, el verdader heroí de la jornada. Les tres curses en que ha participat, i el que hi ha aconseguit, ens permeten d'afirmar que Brull és el primer, millor i més gran nedador que hi ha i ha hagut a Catalunya. Sobretot els 50 metres esquena dels rellius estils, després d'haver batut el record 2' 45", ha estat quelcom d'extraordinari.

El C. N. Barcelona en aconseguir sis campionats de les vuit proves del programa, obté uns dels seus majors èxits esportius. El C. N. Arenys amb els seus dos excel·lents elements, aconsegueix els altres dos campionats. El C. N. Atlètic, malgrat no obtenir cap primer lloc, fa sentir la seva força en abastar molts segons llocs, però, qui donà la nota sensacional per ell, és l'Artigas, qui ha fet una cursa estupefenta en els 400 m. El Club de Mar mereixeria tots els elogis, encara que només fos per la seva participació en els Campionats, donant l'exemple a molts Clubs, que pel seu historial i la seva situació han deixat de participar-hi sense motiu.

Es un problema aquest de la participació de Clubs federats en els Campionats, que valdria la pena que la Federació se n'ocupés seriosament. És sensible que en uns Campionats organitzats a Barcelona, el lloc més còmode per tothom, només hi participin quatre Clubs, i d'aquests només un de fora.

Dit això com a impressions volanderes, comentem cada Campionat de per sí.

Campionat 400 m. estil lliure (homes). — La primera cursa a disputar era aquesta que hom havia classificat com de gran emoció. I en efecte no defraudà a ningú. Les lluites Brull i Artigas sempre són sensacionals, però, si ens hagués de valer, diríem que aquesta ha superat a totes. Brull ha corregut una cursa plena de seny i de precisió. Mai en cap moment se l'ha vist que no fés el que volia. S'ha posat al costat d'Artigas, que ha portat el tren tota la cursa, i a l'última rec-

ta l'ha desbordat esplèndidament. El seu estil i la seva regularitat, dues coses a remarcar com a perfectes. L'Artigas, que de sortida imposa el tren, donant mostres d'un entrenament extraordinari, l'ha aguantat tota la cursa. El fet d'haver batut tan bé ell com En Brull, l'antic record, ja diu la seva forma actual. També ens sorprené amb el seu estil d'una bella perfecció. En Segala, que ha fet el tercer, ha corregut molt bé, amb un temps que acusa en ell un progrés constant. En Borràs, que ha fet el quart, demostra tot el seu valer.

Els temps foren: Primer, R. Brull, C. N. B., 5' 44" 2-10. Segon, R. Artigas, C. N. A., 5' 47" 7-10. Tercer, P. Segala, C. N. B., 6' 10" 3-5, i quart, S. Borràs, 6' 25" 4-5.

Campionat dels 200 m. braga (homes). — En aquesta cursa el guanyador ja s'assenyava per anticipar. En J. Francesc del C. N. Arenys no tenia cap contrincant que li pogués fer perillar el títol. I en efecte així ha estat, malgrat no estar en gran forma, puix l'última recta en que ha volgut apretar, ha estat quelcom desballesat. En Sierra ha fet una bonica cursa, que li ha permès abastar el segon lloc. Entre en Fontanet i Tomas del Club de Mar, s'ha entaulat als darrers metres una lluita que ha acabat amb un empat per al tercer lloc. En Bretos que havia començat molt bé ha hagut de cedir el pas als altres. I En Domingo de l'Atlètic molt voluntaris.

Els temps han estat: Primer, J. Francesc, C. N. Arenys, 3' 14" 4-10; Segon, Sierra, C. N. Atlètic, 3' 28"; Tercers, Tomas, C. de Mar i Fontanet, C. N. B., 3' 35" 2-5; Quart, Bretos, C. N. B., 3' 36" 3-10; i Quint, Domingo, C. N. Atlètic, 3' 39" 3-5.

Campionat dels 100 m. estil lliure (dones). La novetat d'haver-hi lluita entre nedadores de dos Clubs, és un fet que no podem deixar passar sense remarcar, puix és un nou pas que ha donat la natació femenina a casa nostra. La senyoreta Muñoz, del C. N. B., ha confirmat, una vegada més, el seu altíssim valor. Cada vegada va superant-se ella mateixa. Els temps de 1' 27" 4-10, que constitueix el seu nou record, és ja quelcom a tenir en compte. El seu estil, com sempre tan acurat. La senyoreta Pasckes, del C. Natació Arenys, campiona fa un parell d'anys a Tarragona, malgrat la seva falta d'entrenament ha fet 1' 41" 2-5, exhibint-nos un estil depuradíssim en llurs primers 33 metres. Creiem que d'estar un xic més entrenada, ens hauria deparat una lluita força més interessant amb la vencedora. La senyoreta Torrens, del C. N. B., en la seva primera cursa oficial se'n presenta com a prometedora de grans actuacions. Ha fet 1' 54" 3-10.

Campionat de salts de palanca clàssica (homes). Quatre han estat els saltadors que s'han disputat el títol. Farrerons, del C. N. Barcelona, ha estat, sens cap mena de dubte, el que millor ho ha fet. Per això conserva el títol que ja conquerí l'any passat. La bella plasticitat dels seus salts, unida a la perfecció

I si féssim un pensament?

L'Assemblea de Madrid ha posat de manifest, una vegada més, l'enorme simpatia que el futbol català desperta arreu. Era cosa que ja es donava per descomptada, donat que cada vegada que els nostres jugadors van a exhibir-se fora de casa, no hi ha prou rams de flors per entregar al capità de l'equip, ni prou menjar per organitzar els àpats d'homenatge. Els quatre mots insultants de València, les fúries desencadenades del camp del Real Madrid, la mossegada del jugador sevillà, són excepcions esporàdiques que confirmen precisament la regla.

Se'n estima d'una manera que francament, nosaltres, tan esquers de mena, no ens la mereixem. Nosaltres, modestos de natural, que en futbol si, un dia guanyem un partit és perquè l'equip contrari està de desgràcia, i no ha vist que aquell hado adverso que viu al camp del Guinardó, ha fugit de la gàbia dels europeus i s'ha posat darrera de la "dreta" que els nostres contraris ataquen disposat a fer-los fallar tots els auts; nosaltres que reconeixem la nostra inferioritat futbolística, que si no hem concertat cap partit amb el Patria de Puebla de la Calzada, camp d'Extremadura, i amb la Ferroviaria de Valladolid-Zamora-Salamanca, és perquè temim per que ens clavin, pallissa i ens enjuguin el tinglado a rodar; nosaltres homes previsors i precavidos—com diu el diccionari de l'Acadèmia que presideix el difunt senyor Mauru—, estem realment emocionats davant dels transports d'alegria de què a tot arreu som objecte, i justiciers abans que tot, com que no ens plau que ens ataquin uns mèrits que no posem, som del parer de posar les coses en clar, i emprant un adagi molt corrent i maritim que diu que cada palo aguante su vela, som del parer, traduint-lo a la llúrgia, que cada canalobre aguantí la seva candela.

Si, senyors. No està bé que hi hagi aquest homenatge general inacabable. Molt bé que ens diguin honorats, treballadors, laboriosos, actius, i tots aquests adjectius que ens hem sentit tantes vegades cinc minuts abans que ens demanessin cinc duros. Però que ens diguin que som els reis del futbol, després de perdre el Campionat peninsular, i de quedar 2 a 1 amb el Tarragona, després que l'Europa surt tres dies a Alemanya i jugant amb equips de carre tora amb 17 gols a l'esquena, després que l'Espanyol queda 4 a 4 amb el Manresa portant el millor porter del món, vaja, ja n'hi ha prou.

Nosaltres, com les persones de categoria elevada, que quan van pel món ja els rep

un piquet de tropa, i després vinga visitar escoles i posar primeres pedres i prendre llocs i inaugurar Congressos i assistir a funcions de gala, sense ni un minut per reposar, tenim dret a dir: —Vaja, senyors, per caritat deixeu-nos en pau una mitja hora, per poder anar a visitar el Ministre de Instrucció Pública, com diuen en aquella comèdia francesa de Robert de Fleurs.

Vol dir tot això que ja estem embafats de tant sentir-nos tractar bé, i que ens estimen massa, i que com que de tant que ens estimen ens abonyeguem, necessitem descansar, i el millor descans és retirar-nos una temporada a casa, a refer-nos, i a entrenar-nos bé perquè no ens tornin a succeir aquests fracassos. Afortunadament, sense nosaltres quedem internacionals per donar i per vendre que els faran quedar bé per tot arreu. Ademés, fora nosaltres, brillaran els valors que avui diuen que nosaltres ofeguem, i es veurà el brillant joc murcià i extremeny, i el de la província de Logroño i tot, que no se sap si és gràcies a les pastilles de cafè amb llet o a què, però resulta que és un planter de jugadors que dona bo de veure.

Si, senyors: nosaltres proposem de retirar-nos una temporada: cinc, deu, vint anys. Hem fracassat. Emprant una frase de Paul Valéry en el seu discurs d'entrada a l'Acadèmia Francesa, frase amb la qual està absolutament d'acord el nostre estimat amic Trabal, que ens autoritza a fer-ho constar així, trobant-nos en el nostre període més alt, ens hem convertit en presa passiva de la inèrcia; sense donar-nos en compte, ens trobem en tota la fleblesa dels apòlegs.

Estem en la plena feblesa de l'apòleg. Aquesta és la frase. Hem arribat tan amunt que més amunt de nosaltres no hi ha sinó les estrelles i la Lluna i els aviadors que cada mitja hora vénen de Nova York. I som febles, perquè no tenim enemic al nostre abast, perquè a tots els hem deixat que no pugen un pam de terra. Mentre hem anat pujant, ens han masegat a homenatges i a pessis. Ens ho han dit tot. Ja n'hi ha prou. I abans que un buf ens faci caure, retirem-nos. Les resolucions s'han de prendre en fred. Si l'any vinent pel maig hem de parlar de retirar-nos perquè a qualsevol indret ens hauran rebut a cops de destrat, en plé trastorn d'alegria—no hi ha res més perillós que l'alegria desbordada—, més val que resolguem retirar-nos ara, jugar a futbol nosaltres amb nosaltres, i de tant en tant als que enyorin partits d'emoció i de cop de peu al mello ja els organitzarem trens especials.

Senyors: fem un pensament, que ara és l'hora, i diuen que l'oportunitat passa cada cent anys una vegada. Retirem-nos, perquè tard o d'hora ens tocaria un giro.

August Berenguer

EL SOCIAL DEL TURÓ

Film del match Flaquer-Morales

La final del campionat d'homes del esmentat cercle es feia interessant, pel fet de trobar-se Morales en gran forma. Tota la durada del concurs ha palesat una regularitat de joc que pocs jugadors d'ací han assolit. Hi havia en aquest match seu amb Flaquer la possibilitat d'una sorpresa, i tot fela preveure que les forces estarien molt avinellades, vet ací el perquè de la nostra visita a les pistes del Turó.

El primer "set" se l'adjudicà Morales, sense emprar-se gaire a fons. La majoria dels punts els obtingué per imprecisió de Flaquer. Aquest no jugà a plaer, degut a la bona profunditat de joc de Morales, que, molt valent, portà la iniciativa a cada joc.

Cal remarcar el canvi notable que ha experimentat la bala de Morales. És més ràpida i més castigada que abans. I sobretot més intel·ligent.

El revés seu, segur i de gran rendiment, li permeté una major varietat de joc.

La resposta del servei de Flaquer no fou per ell un problema indesxifrable, i la bala de Morales en tots moments viatjava a més velocitat que la del seu antagonista.

En el segon set, el domini del nou defender del Turó s'afirmà més i més. Les característiques d'aquest foren, si fa no fa, les mateixes que les del set anterior.

6 games a 2 va fixar el marcador, davant la sorpresa del públic, que, poc decantat a creure en una desfeta de Flaquer, feia tota mena de comentaris.

I arribà el tercer set. Flaquer aconsegueix afinar-se. Milora el servei i sembla trobar-se a punt per desenrotllar el seu joc afiligranat. Jugà molt el "chop", que fatiga d'una manera visible a Morales en un seguit de "sprints" essotadors.

Hi hagué moments brillants del campió del Turó en passar a Morales a la xarxa matemàticament. Anem algun tret ben ajustat. El joc, però, esdevé lent, d'una lentitud desesperant... 6-3 per En Flaquer.

Amb el resultat de dos sets a un per Morales arriba el descans.

Quart set: Flaquer segueix la seva tàctica, castigant constantment a Morales amb bales curtes, per tal de fer-lo atancar a la xarxa i seguidament passar-lo de "lob". Aquest darrer, si bé va fer la resposta de les bales amb gran regularitat, semblà reservar-se per al

paties i l'admiració de tothom. Just, justíssim, doncs, l'acte d'ahir. Fou el comiat que corresponia a un home de les seves qualitats.

Esportivament parlant, a més a més de la seva significació sentimental, el partit d'ahir oferí un viu interès per als nostres aficionats. Tot cooperà que el ple que va resistir-se al camp de Les Corts fos el de les grans solemnitats. La tarda, calorosa en extrem, però malgrat tot, el públic de les populars aguantà el "cafè" de sol amb una bona fe emocionant, prova evident de l'expectació que existia.

Quan els equips sortiren al camp no cal dir que foren rebuts amb una enorme ovació.

Segueix a la pàgina 2

Fivaller

PANYERIA PEREZ

CUPÓ REGAL

10 per 100 descompte

ció amb que els executa, li donaren la superioritat. El segon lloc l'aconsegüí l'ibañez, de l'Atlètic, a molt poca diferència de puntuació amb En Tort, del C. N. B. Tots dos ho feren força bé. Cervera, de l'Arenys, molt voluntariós, però encara poc format, féu el quart.

La novetat introduïda d'exhibir per mitjà d'uns númers, cada jutge de salts la puntuació que dona a cada salt i a cada nedador, és quelcom ben pràctic que orienta als espectadors i evita favoritismes.

Campionat dels 100 m. esquena (homes). També en aquesta cursa en González, representant de l'Arenys, no tenia ningú que pogués prendre-li el primer lloc. Malgrat això se superà a sí mateix en aconseguir batre el seu propi record català i peninsular. La seva cursa, més que res, fou un exhibició d'aquell estil que mai ens cansarem de ponderar i que per molt que alabem mai trobarem el seu punt just. La lluita entre En Serra i En Vila, del C. N. B., es decidí en els darrers metres a favor del primer, malgrat haver dut sempre la davantera En Vila. En Val, de l'Atlètic, li falta encara quelcom per arribar a inquietar seriosament.

Els temps foren: Primer, J. González, C. N. Arenys, 1' 21" 8-10 (Record); Segon, Serra, C. N. B., 1' 32" 6-10; Tercer, Vila, C. N. B., 1' 33" 6-10, i quart, Val, C. N. Atlètic, 1' 44".

Campionat dels 800 m. relleus 4 per 200 (homes). — Aquesta cursa no ha tingut història. Els dos equips que presentava el C. N. B., des del primer relleu que ja han agafat avantatge al de l'Atlètic, el qual, després de la retirada de l'Arenys, s'ha limitat a aconseguir el tercer lloc. El temps que ha fet

FIXOLINA CANIGÓ

FIXA I CONSERVA EL CABELL

En Brull en els seus 200 m. ha estat el millor. En París, en vista de l'avantatge que ja duïen, s'hi ha arrenjat un xic massa. De no ésser així segurament s'hauria batut un altre record.

Els temps i els equips foren: Primer, C. N. B., format per Brull, Parés Borràs i Segala, 1' 32" 1-5; Segon, C. N. B., format per Basté, Vives, Majó i Galdós, 1' 29" 2-10; i tercer C. N. Atlètic, format per Pellicer, Ulló, Granada i Artigas, 1' 54" 2-10.

Campionat de salts de trampolí (homes). — Dos han estat els saltadors que hi han pres part. L'Artal, per el C. N. B., i En Bonnemai, per el C. N. Atlètic. S'han classificat per aquest ordre. Tant l'un com l'altre han tingut de tot, ja que al costat de salts esplèndids, n'han fet de molt mitjans. Amb tot l'Artal ha tingut una major igualtat. Dignes de remarcar d'aquest un mortal amb volta i mitja i un àngel amb impuls, i d'En Bonnemai una patada a la lluna amb carpa.

Campionat dels 200 m. relleus 4 per 50 estils (homes). — Degut al nombre d'inscripcions s'hagué de disputar la cursa en dos sèries. A la primera hi corrien els millors equips formats per els Clubs, i a la segona els equips que podrien anomenar B. La primera sèrie ha estat molt més disputada que la segona. La lluita entre l'equip del C. N. Barcelona i el de l'Arenys, ha tingut moments de gran interès, sobretot el primer relleu, en el que Brull fent esquena ha aconseguit un mig metre d'avantatge a González. En Parés també ha fet un 50 h. de crawl fantàstics. No hi ha que dir qui ha vençut. Els de l'Arenys s'han defensat bé, i han aconseguit el segon. L'equip B. del C. N. B. corrent a la segona sèrie ha fet un temps que l'ha col·locat en tercer lloc.

Els temps i equips foren: Primer, C. N. B., format per Brull, Castro, Vila i Parés, 2 minuts 25" 2-10; C. N. Arenys, format per González, Francesch, Fransech i Franco, 2 minuts, 30" 2-10; Tercer, format per Serra, Brotes, Masté i Cruells, 2' 42"; quart, C. N. Atlètic, 2' 37" 3-10; quint, C. N. B., 2 minuts 40" 2-10; sisè, C. N. Atlètic, 2' 41" 3-10; setè, Club de Mar, 2' 45" i vuitè, C. N. Arenys, 3' 9".

Final el festival amb un partit de Waterpolo, combinat entre els elements de tots els clubs participants, que acabà amb el resultat de 3 a 1.

Puntuació. — La classificació per punts entre els Clubs en aquesta primera jornada ha quedat establerta com segueix: Primer, C. N. Barcelona, 28 punts i mig; segon, C. N. Atlètic, 14 punts; tercer, Arenys, 11 punts, i quart, Club de Mar, mig punt.

REMARQUES

Ve de la pàgina anterior

única cosa que discuteixen són si als jugadors cal o no cal donar-los dietes.

O és que no saben la gent del futbol que els professionals no hi entren, a les Olimpíades?

Es diu que per respondre de certes despeses, els atletes catalans que van anar a Madrid van haver de deixar, com a paga i senyal, un ex-campioníssim i federatiu atleta.

Els vostres colls sempre Elegants i sense arrugues

Venda a totes les camiseries

Preu: dos rals

A l'engròs:

P. PASTELLS

Rambla Catalunya, 118 / Barcelona

DEPORTISTES:

L'Aigua de Colònia

Varon Dandy
Per a Senyor

usada en friccions, tonifica els muscles, refresca la pell, treu el cansament i dona al cos un perfum altament viril i original.

PERFUMERIA PARERA
BARCELONA

Ja és acontentar-se amb una paga i senyal ben modesta.

En Montaner, de Reus, és un atleta novell que no està acostumat a viatjar. Pel que li pogués succeir va decidir acoblar-se amb algú de més experiència, i aquest va ésser En Miquel. No el deixava mai a sol ni ombra, i fins van menjar plegats i van dormir en la mateixa cambra.

En Miquel vigilava tant el seu protegit, que fins li va prohibir, en el viatge d'anada, que Montaner, mort de set, begués una gasosa que Brunet tenia a la maleta.

En Miquel va donar grans esperances a En Montaner, el qual va anar a Madrid convençut que s'enduria algun record. Sobretot, es veia capaç de fer els 400 metres en 51 segons. Però no va haver-hi res d'això.

Com a càstig, malgrat els entusiasmes que Montaner té a Reus, quan va tornar-hi no hi havia ningú a l'estació a rebre'l.

A l'Universitari d'hockey, acabat el campionat català, dos dies abans d'haver de jugar el peninsular, va haver-hi diferències entre ells, a conseqüència de les quals el capità de l'equip no va jugar en la final.

Després del campionat, el capità atribuïa la derrota a la seva absència.

Quan va venir el repartiment de les medalles del campionat de Catalunya, al capità, que hi havia jugat i fins havia pres part a les semifinals del peninsular, no li varen donar medalla. L'home, que hi tenia tota la il·lusió posada, va queixar-se, va anar a trobar periodistes, va escriure a tothom. Per fi, un dia que passava per la plaça de Catalunya, el van cridar i li varen donar la sospirada medalla.

Ja varem dir, i és fama molt estesa, que l'Universitari és un club de criatures.

NOTA

Obligat pels seus afers particulars, el nostre company Vicents Bernades, deixarà per un quant temps la part activa que prenien en els treballs d'aquesta publicació.

Confiem que l'allunyament del nostre amic serà de curta durada i que no tardarem a tornar-lo a tenir entre nosaltres, compartint les bones i males estones de la nostra tasca setmanal.

El comiat d'Alcàntara...

Ve de la pàgina anterior

ció, dirigida principalment a l'Alcàntara. El partit, tal com s'havia anunciat, tingué un original començament, creiem que completament inèdit en els analis futbolístics. Arrenglerats que foren els jugadors, el qui s'en carregà de posar la pilota en joc fou... En Josep Canudes, l'"as" de la nostra aviació civil, el qual llançà al camp des de dalt del seu avió. La novetat fou molt celebrada pel públic, el qual tingué ocasió de mostrar les seves simpaties al coratjós home d'espòrt.

El primer temps del partit fou realment interessant. Ambdós equips es bateren amb

MITIONS

Roberto

DEU RALETS BEN GASTATS

un encert indubtable, sobretot les dues davanteres. Als sis minuts de joc, el Barcelona entrà el primer gol de la tarda, obra de Sastre, d'un bon xut a l'angle.

De seguida es féu palesa la gran superioritat dels mitjos de la selecció, superbament dirigits per Gamborena, tot al contrari dels del Barcelona, que estigueren francament fluïdos. Tampoc es mostrà gens encertada la defensa blau-grana, donant ocasió de llum a la tripleta central de l'atac adversari, del qual es destacà la gran labor de Goiburu. Una bonica combinació de Gamborena-Oscar-Polo acabà amb un xut formidable d'aquest darrer, que valgué als seus el gol de l'empat.

Al segons temps el joc s'ensopí en gran manera, sobretot per part del Barcelona. Mentrestant, els seleccionats superaven als nostres en encert i entusiasme. Pocs minuts abans de finir l'encontre, un corner que tirà Robus l'aprofità Goiburu per a rematar el gol de la victòria d'una superba capçada.

El joc, com és natural, es desenrotlla enmig d'una gran correcció. La victòria dels seleccionats fou merescuda, perquè com a equip foren un joc superior als nostres si bé aquests tingueren més ocasions de marcar com ho demostra el fet que sengles xuts de Pitera, Sastre i Alcàntara toparen al pal.

L'equip de selecció oferia la novetat de presentar-nos uns quants nous valors del futbol espanyol gairebé desconeguts de dos altres. Entre aquests ens va plaire extraordinàriament Goiburu; també Elizaguirre, el porter sevillà i Oscar, l'avant centre santanderí ferer un gran partit. De la resta es distingí l'enorme Gamborena Polo i la defensa.

En el Barcelona no hi hagueren pas, val a dir-ho, individualitats que destaquessin. Una cosa a remarcar: la desfeta de la ratlla de mitjos, que no féu absolutament res de bo en tota la tarda. Solament al segon temps Samitier, que substituï a Bosch, féu algunes coses mig de debò.

La defensa, que el primer temps estigué molt grisa, s'adobà qui-sab-ho al segon, sobretot Muntaner. Quant als davanteres, tots a un mateix nivell de grisor.

Arbitrà Villena i els equips es formaren així:

Selecció peninsular. — Elizaguirre, Arrilla-

CAMISERIA

FITO

BARCELONA

Especialitat en la mida

Tall sistema americà

PREUS BARATISSIMS

Jaume L. 11

BARCELONA

ga, Zaldúa; Trino, Gamborena, Matías; La-fuente, Goiburu, Oscar, Polo i Garmendia (al segons temps, Robus).

Barcelona. — Plattko, Walter, Muntaner, Bosch (al segon temps, Samitier), Castillo, Carulla; Plera, Samitier (al segons temps, Arocha), Sastre, Alcàntara i Sagü.

A l'acabament del partit, l'Alcàntara fou acomiadat amb una ovació imponent.

BANQUET AL TURO PARK.

Al vespre al Turó Park va celebrar-se el "sopar-comiat" a honor de l'Alcàntara. El propòsit del qui ho va escriure, al creure que no volia pas dir que l'Alcàntara s'acomiadés de sopar; a la festa, que es veié molt animada, hi concorregueren uns 150 comensals.

A l'hora dels brinzis, parlaren els senyors Plantada, Balaguer, Soler, Alcàntara, Moles, Trabal i Masferrer.

Llavat de l'homenatge i del president del Barcelona, tots els altres parlaren en català.

El futbol internacional

No és encara segura la participació del futbol a les Olimpíades

Hi haurà, per contra, l'any 1930, el primer Campionat del món de futbol organitzat per la F. I. F. A.

A començaments del mes actual varen tenir efecte a Helsingfors les sessions del Congrés de la F. I. F. A., en les quals foren posades de relleu les diferències que separen aquest organisme del Comitè Olímpic Internacional; diferències que no han estat encara resoltes malgrat la imminència

CAMBRES DE BANY

I LLURS ACCESORIS

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA

Vergara nº 1.

Camp de l'Assalt nº 39.43

BARCELONA

cia de la data de celebració dels pròxims Jocs Olímpics. En les esmentades sessions del Congrés de Helsingfors es dibuixaren per primera vegada d'una manera precisa i autoritzadament les característiques del Campionat mundial de Fútbol de la implantació dels quals no cal dubtar donada la favorable acollida que ha tingut arreu el projecte. De tot plegat el lector en trobarà en les línies que segueixen un resum que no pot ésser més autoritzat, ja que ha estat tret d'unes declaracions de Mr. Rimet en persona, o sigui l'actual president de la F. I. F. A.

L'after capital del Congrés foren les diferències existents entre la F. I. F. A. i el C. O. I. respecte de quins són els atletes i jugadors que tenen dret a participar a les properes Olimpíades. Mr. Rimet va llegir a l'Assemblea una carta del comte de Baillet-Latour, president del Comitè Olímpic, model de diplomàcia i redactada en termes conciliatoris. Malgrat d'això hom va fer notar que no hi podia haver acord entre els dos organismes per tal com a Praga el Comitè Olímpic va repudiar totalment i sense atenuants el pagament de dietes per jugadors perduts als atletes concorrents als Jocs Olímpics mentre que a Roma la F. I. F. A. havia acordat que les dietes eren en certs casos admissibles i que la seva atorgació quedava delegada a les Federacions nacionals.

Calla, doncs, que a Helsingfors la F. I. F. A. prengué un nou acord sobre les famoses dietes; a fi i efecte de desfer l'equívoc que amb la seva carta havia plantejat Baillet-Latour en manifestar que els textos dels acords presos pel C. O. I. a Praga i per la F. I. F. A. a Roma eren "gairebé concordants".

L'ordre del dia aprovat diu com segueix: "El Congrés acordà no participar als Jocs Olímpics d'Amsterdam si la definició de l'amateur votada a Roma no és admesa pel C. I. O.

Cal recordar que a Roma la F. I. F. A. bo i admetent l'indemnització per jornals perduts va votar a l'ensens el següent principi: "Cal, sobre tot, evitar que la indemnització per jornals perduts o dietes sigui preferida pel jugador a les seves habituals ocupacions".

Aquests acords no fan més que aprofondir les diferències existents entre el C. I. O. i la F. I. F. A. La actitud de la darrera sembla que no ha variat d'aleshores ençà. Per contra, sinó el C. I. O. els seus representants més visibles, han donat proves d'interessar-se vivament en la troballa d'una fórmula que deixi solucionat aquest conflicte la persistència del qual privaria al meeting d'Amsterdam d'un dels seus principals alicients, com és el torneig de futbol.

Amb aquest fi, Rimet i Baillet Latour foren convidats a esmorçar dijous passat a casa del comte de Clary. Mr. Rimet ha fet el següent resum de l'entrevista: "Jo no tinc autoritat ni representació per aconsellar als dirigents olímpics, però crec que l'únic terreny d'acord possible en raó de la proximitat dels jocs, de les despeses ja compromeses i de la manca de recapitació que correspondria a la supressió del torneig de futbol fóra de consentir una treva per l'any 1928; el C. I. O. ens deixaria la nostra reglamentació amb la facultat per establir per a 1932 aquella que més li convingués. D'altra manera, no crec pas que ens poguem entendre... He demanat a Baillet Latour

Policlínica LA CREU

CARRER DE SANT PAU, 40

GUARIMENT RÀPID DE LES MALALTIES SECRETES

una resposta dintre el més curt termini possible, dos o tres mesos.

Heus ací, doncs, l'estat actual d'aquest afer.

Respecte els projectes de campionat internacional de futbol no fou pres a Helsingfors cap acord definitiu. Hi va haver simplement canvis d'impressions i el propòsit unànim de donar forma al projecte en el pròxim congrés. No obstant, ha dit Mr. Rimet, el campionat veurà la llum aviat. Heus aquí com l'esmentat descriu el seu mecanisme:

Copes per grups de nacions cada any en la mateixa forma que ha estat adoptat a l'Europa central. Per exemple: Copa Llatina (França, Espanya, Itàlia i Portugal), Copa Bàltica, Copa Rhenana, Copa Escandinava, etc. Cada quatre anys, és a dir, dos anys després dels Jocs Olímpics, es disputarà la Copa mundial o, si volen, el Campionat del món. El primer Campionat del món de futbol es disputarà probablement a París l'any 1930. Ara bé, si el futbol no participés a les Olimpíades d'Amsterdam, és probable que el campionat del món s'avançés a 1928.

Reproduïm sencer a continuació la impressió de Mr. Rimet respecte de l'expansió del futbol arreu del món.

El futbol s'escampa avui areu com taca

GIMNÀS

Emili Tiberghien

Ex Professor de les Escoles de París

CULTURA FÍSICA

310, Diputació 57, Girona

d'oli i no es pot acontentar amb les velles fórmules, les que imperaven en els temps en els quals l'esport era el patrimoni d'una selecció ínfima; avui, el futbol, s'ha democratitzat, ha penetrat per tot, en tots els medis socials, ha esdevingut en tot els països un instrument de joia i de prosperitat.

X.

M. C. de C.

La prova internacional de regularitat

Diverses vegades, amb ocasió d'altres proves de regularitat—l'organització de les quals és l'especialitat preferida del Moto Club de Catalunya, havien insinuat alguna cosa sobre l'excessiva quantitat de màximes reconegudes que s'havien de distribuir després de cada prova.

En efecte, això de la regularitat era una cosa que la no oferia dificultats de cap mena als nostres motoristes, per als quals una prova d'aquesta mena moltes vegades no venia a ésser res més que una variant de l'acostumada excursió dominical. El Moto Club va creure que calia regularitzar les proves de que parlem d'una altra manera, amb tendència a fer-les un xic més difícils, de manera que no resultés—com havia succeït en algunes—que tots els corredors que durant el recorregut havien tingut la sort de no tindre cap incident pel camí es trobessin, a l'hora de la classificació, havent assolit la màxima recompensa. Això, ultra ésser poc esportiu, no havia de deixar gaire satisfets els mateixos guanyadors, puix que a un premi se li concedia tanta més valor com més difícil és de guanyar.

D'un temps ençà, en les diferents proves de regularitat del Moto Club, els dirigents d'aquest s'havien preocupat d'adornar-les amb dificultats d'alguna mena, bé amb mitjans

FIXOLINA CANIGÓ

FIXA I CONSERVA EL CABELL

desconeguts en algun tros del recorregut, que no eren comunicades fins que els corredors hi eren, bé amb la intercalació de proves de frens, quilòmetres llançats, etc.

A la darrera cursa de regularitat, en tres jornades oferia dificultats inherents a la durada del recorregut mateix. Per això en la llista de classificació que donem a continuació hom observarà que la duresa de la prova ha deixat sentir els seus efectes en la puntuació dels nombrosos concurrents.

Copes d'argent: Josep M. Giralt.—Motocicleta Matchless. Josep Buxadé.—Side-car B. S. A. Maria M. Planas.—Autocicle Amilcar. X. X.—Autocicle Fiat. Rosend Gibró.—Autocicle Fiat. Agustí Coma.—Autocicle Hércules. Medalles d'or: Josep M. Rodríguez.—Autocicle Renault, 99 punts. Josep Gavaldà.—Motocicleta Terrot, 97 idem.

Medalles d'argent: Josep M. Castellà.—Autocicle Renault, 95 punts. Josep M. Masó.—Autocicle X. X., 89 idem. S. S.—Autocicle Amilcar, 82 idem. Esteve Cardells.—Autocicle Fiat, 73 idem. Maria Bignora.—Autocicle Fiat, 64 idem. Pere Canals.—Motocicleta Norton, perd 106 punts. Josep M. Cardells.—Autocicle Fiat, perd 172 punts.

Acaben la prova sense classificar-se en algun control, dintre la velocitat mínima reglamentària inferior de 5 km. a la mitjana que els corresponia.

Pau Barba.—Motocicleta Matchless. Francesc Sanahuja.—Idem Panther. Josep Claveria.—Autocicle Morgan. Claudi Planas.—Idem Austin. Salvadó Barreras.—Idem Amilcar. Josep Llobera.—Idem Citroën.

Malgrat la duresa de la prova, doncs han estat en nombre relativament gran els que s'hi han classifcat honorablement, la qual cosa diu molt a favor dels corredors.

Per acabar, no ens resta sinó felicitar el Moto Club de Catalunya amb aquesta prova, digne coronament de la seva fecundíssima temporada, tot esperant que després del repos estival tinguem sovint ocasió d'adreçar-li elogis semblants.

Les motos «Ravat»

Anablement invitats pel senyor Carles Serra, que n'és el representant, poguem la setmana passada veure de natural les motos Ravat, de fabricació francesa, les quals només eren conegudes a Barcelona, un temps abans, que per les referències de premsa en parlar de proves estrangeres.

Tant la concepció com la realització de les motos Ravat, són altament satisfactòries. Responent ensenyes a la prova, motora de fer motors de petita cilindrada, però aptes per a tot, i d'un rigor mecànic a tota prova.

Van equiparades amb un motor de 175 c. c., amb vàlvules a la culata, de 58 mm. d'alçada i 68 de cursa, amb una cambra d'expansió hemisfèrica i vàlvules inclinades, forma i disposició que, després dels estudis de Ricardo s'han revelat com d'una gran eficiència.

La màquina va equipada amb canvi de marxes de tres velocitats, engranatge i posada en marxa. La forquilla és elàstica, del tipus parabòlic de deformable.

Resulta, doncs, una màquina al dia, amb tots els perfeccionaments de les motos de més alta cotització en el mercat i no dubtem que el senyor Serra, com el desitgem, aconseguirà de popularitzar-les de premsa en el món motorista.

A TERRASSA

Terrassa.—La delegació a Terrassa del R. Moto Club de Catalunya té una parada a base d'innuàgüe darrer una cursa de motos a base d'un circuit de 100 quilòmetres, i per la qual cursa hi havia nombrosos inscrits.

Dissabte a darrera hora hagué de suspèn-dre's per no haver-se rebut el corresponent permís que, amb la despesa de formalitats i anticipació, s'havia sol·licitat a Madrid.

Probablement tindrà lloc el dia 17 del mes que som.

AUTOMÒBILS

RUGBY

El rei dels cims

Fa coses extraordinàries i quelcom més. Abans de comprar el vostre automòbil tancat, mireu els nous Sedans.

Línies precioses, sòlides carrosseries i estupendament tapissats.

Comparables amb els de 20.000 duros.

Pics. 6.300 i Pics. 9.750

Corís Catalans, 517 i 519

Crònica de la setmana

Uzcudun boxarà per fi contra Wills

Els campionats amateurs.—La desfeta de Tom Milligan.—Les perspectives del pròxim match Uzcudun-Wills

Han continuat aquesta setmana les eliminatòries dels campionats amateurs. Dissabte, el local del Palace resultà insuficient per contenir el públic que s'hi congregà; la calor era asfixiant i va constituir, a estones, un notable handicap per els boxadors. En els combats de dissabte quedaren qualificats els següents pesos lleugers que resultaven victoriosos: Puey, Muso, Samper, Pagès, Vilà, Gómez, Montes, Ballester Serra, Barroso, Valdeso, Pinyol i Altés.

Hom parla de continuar els campionats un cop finides les eliminatòries, al local més espaiós del Nuevo Mundo, o bé al camp del Gràcia. Per tal d'arrodonar

tics no té contraindicant a Europa, car la seva forma actual és comparable a la de Jack Dempsey quan aquest estava en la plenitud de les seves qualitats.

UZCUDUN-WILLS

Un telegrama del nostre corresponent a Nova York, el bon amic Lladó, ens anuncia que Uzcudun boxarà, per fi, contra el negre Harry Wills el pròxim dia 51 a Nova York. Aquesta notícia l'hem vist confirmada posteriorment pels telegrams d'agència que han publicat els diaris.

La Comissió de Boxa de Massachussets ha transigit, però el que no sabem són les condicions que deu haver imposat per avenir-se a aquest aranjament. Uzcudun va signar en maihora un contracte per boxar contra l'esquerrà Keeley que després, per causes que desconeixem, però que suposem relacionades amb la quantia de la borsa, no va voler complir i aquesta ha estat la causa de la seva llarga inactivitat. Fugazzi, que és després de Tex Rickard, el manager més important del món, es proposa ara explotar el base, i no hi ha pas dubte de que l'èxit de la solució donada a l'afar Keeley es deu a la seva diplomàtica intervenció. S'ha dit als Estats Units que Tex Rickard després d'haver acordat prescindir de Paulino ha treballat prop de la Comissió, per tal que el match Uzcudun-Wills no fos autoritzat. Per contra hi ha hagut diari de Barcelona que ha dit sense embuts que el que es tractava era de posar dificultats a Uzcudun, degut a la por que la seva presència als Estats Units havia despertat entre els pesos forts de categoria, tals com Dempsey, Sharkey i Tunney. Exageracions. Tex Rickard no té més remei que llaurar molt davant la Comissió. Anant als esmentats pesos forts americans no sabem pas veure els motius que puguin tenir per tómer a Paulino. Al capdavant, les performances que ha donat fins ara als Estats Units tenen molt poca vàlua. Fet i fet Uzcudun no ha fet res que no hagin reeixit els que hom diu esporuguts. Si el base hagués aconseguit batre a Hansen i Heeney amb la mateixa celeritat que a Martin O'Grady, Antolin Píero i Homer Smith. Llavors es comprendria aquesta por. Ara les negatives del base per boxar contra Keeley podem fer passar que el porne és ell.

Uzcudun juga en el match del dia 15 una carta decisiva, però és impossible preveure la importància que hom donarà a la seva performance cas d'eixir

victoriosa, car creiem bastant generalitzada als Estats Units l'opinió que el negre és home finit. Si el combat dona lloc a comprovar que Wills conserva encara la forma d'altres dies, llavors una victòria de Paulino tindria una valor incalculable i la Comissió de Nova York, que tan puritana sol ésser, hauria de cridar l'atenció de Tex Rickard i de posar-li les peres a quarto. Les pretensions de Rickard, d'acordar el campionat del món al vencedor del match, que s'ha de celebrar pel setembre entre Tunney i el guanyador de Sharkey-Dempsey, semblen a la vetlla d'Uzcudun-Wills una mica prematurs.

Crònica

Al Velódrom de Sans

El match Vay-Ali Nefatti defraudà

Vay feu la volta més ràpida a 71 km. per hora

El match Vay-Ali Nefatti que darrerament era el motiu de les converses entre les penyes ciclistes va tenir un desenllaç inusual. Vay, que tenia la fama de ser el millor ciclista del món, no va poder completar la cursa a causa d'un problema de salut. Ali Nefatti, per la seva part, va completar la cursa amb un temps de 71 km. per hora.

La cursa de Vay, impressionant per la regularitat en que la porta a terme. Durant la primera mànega va limitar-se a aguantar el tren, sense permetre que Nefatti li passés. A dir veritat, semblava com si els dos corredors estiguessin d'acord. Però el públic veia aviat que no era així, en arrabassar Nefatti quasi una volta que l'italià li avantatjava. Foren uns moments d'emoció. La mànega fou guanyada per Vay sense dificultat, en ple contrast amb Nefatti, que havia donat tot el rendiment.

Allí on Vay mostrà la seva classe fou en la segona mànega. El sortit el reservà el segon lloc i Vay, després d'un tren endimoniat que Nefatti fou impotent en aguantar-li, de forma que a la volta vuit ja el passà i seguidament li aconsegui la mitja volta d'avantatge. Aquell era Vay. La cursa entre la màquina i el home, després de la primera mànega, que hagué de sucumbir davant l'escomesa de l'italià, que el doblà dues vegades en les voltes 58 i 59 i acabà la cursa quasi amb una altra volta d'avantatge.

Vay la cobrí a promedi de 71 km 170 m. per hora. A la primera mànega els corredors s'arreglaren així: Vay-Buxader, Nefatti-Rubio. La segona mànega s'invertí l'ordre de col·locació i els resultats de cada mànega foren els següents:

Primera mànega: 25 quilòmetres 700 metres. Primer, Vay, a 25 minuts 57 s. 4-5. Segon, Nefatti a 2-5. Promedi: 59 km. 700 m. per hora. Segona mànega: Primer, Vay, 25 minuts 54 s. 4-5. Segon, Nefatti, tres voltes.

La sortida de la primera mànega fou donada per l'alcantara, que fou aplaudit.

EL MATCH "OMMIUN"

Arreglats sis corredors: tres estrangers i tres peninsulars. El match era a tres proves i fou guanyat pels estrangers, per dues victòries a una.

Rizetto, pels estrangers, i Senón, pels peninsulars, es destacaren de la resta, que actuà enmig d'una grisor ben tènue.

Els sis participants eren dividits en dos equips formats per Rizetto, Bulgarelli, Regnier i Senón, Torres, Llorens.

La primera prova fou el MATCH DE VELOCITAT.

Fou disputat en una prova entre els sis corredors.

Rizetto guanyà la primera i tercera, i Regnier la cinquena i sisena.

Torres i Llorens guanyaren la segona i quarta, respectivament.

El match fou guanyat pels estrangers per tres victòries a dues.

Després de la primera mànega fou disputada la cursa de persecució a l'italiana. Participaren els sis corredors esmentats.

Guanyaren els peninsulars per deu metres d'avantatge.

UNA BONA CURSA DE RIZETTO

Segon una cursa individual de 50 voltes

Luchon-Perpinyà, segons el telegrama que tenim a la vista, va comportar una arribada "en paquet" a la bella ciutat catalana. Van Suembrouck, Frantz, Benoit, Leducq, i De Waele es classificaren amb temps idèntics. El fet de que després d'aquesta etapa Hector Martin hagi passat al cinquè lloc de la classificació general, de tercer que ocupava, no fa més que afiançar la favorable situació del luxemburgès, que li porta prop de dues hores d'avançada re Frantz. L'honor dels corredors francesos està ara en mans de Leducq, de l'equip Alcyon, quart de la classificació general, dues hores i quart endarrerit respecte de Frantz.

Martinetto continua a la davantera dels "isolats", però la seva situació no és gaire segura, car Touzard, després de l'onzena etapa, el segueix a nou minuts, Jordens a 30 minuts i Gordini a 33. Hom sap que els "isolats", no reben ajut de ningú, i que, per tant, no és estrany que perdin en una etapa per

EL CAMPIONAT DE LA TEMPORADA

el baten indiscutiblement els nostres ja famosos vestits

El segell de distintiva elegància dels nostres vestits, el bon gust i qualitat dels gèneres i el mòdic dels preus, fa que vostè es decideixi a fer-se el vestit de la present temporada a

La Moda Inglesa

Plaça de Santa Anna, 25

Novetats del país i estrangeres des de 150 ptes. vestit

Els partits de futbol

L'Europa ha tornat de la seva poc brillant tournée per Alemanya

Els jugadors de l'Europa han tornat de llur poc brillant excursió per terres alemanyes; al pendim partit que era amb el "Stutgarter Kickers", empatat a un gol, però amb el club de Mannheim també la sort li ha estat adversa, per 3 a 1.

Com pot veure's, en els primers encontres els de l'Europa se n'havien sortit, si no aferrats, però els empresaris alemanys, en llur afany d'assabentar l'èxit de l'excursió, en anunciar l'Europa tot ha estat parlar de l'Europa, "vencedor del Barcelona per 5 a 1", "Cros, l'únic home que ha batut la porta de ferro", etc., etc.

Naturalment no cal després d'aquests "bombs" ha quedat de desprestigiat l'Europa i el que és pitjor, el futbol local.

Tantmateix caldrà anar en compte!

MARTINEC, 1 — JUPITER, 0

Fou un de tants partits d'esclís interès, d'aquells que s'escolen sense pena ni glòria, en una continuïtat de deteccions de sempre, superant l'esforç defensiu al de l'atac. Aquest darrer, mancat, en general, de cohesió i d'intel·ligència. La defensa del Júpiter, però, es presentava de bon començament força insegura, i que posà bastant en joc a Sabater, que realitzà parades notables i feu rellevant la tasca de Pont.

De totes maneres, l'aspecte del partit varià a la segona part, durant la qual la defensa del Júpiter mostrà força més seguretat, degut al reviscolament de Soler. També la línia mitja realitzà majorment una tasca de conjunt, a la qual principalment fou degut el llarg domini, ramament interromput, de l'equip del Publi Non. Amb una davantera poc més sencereta, podien, quan menys, haver marcat l'empat, perquè val a dir que la defensa del Martinec no feu res d'extraordinari, sinó que, en el moment de perill del córner, recurs de resultats problemàtics. Fou l'última que el Júpiter s'hagués d'aconfrontar amb el resultat aconseguit, quan la seva superioritat fou al segon temps notable.

Arribat Comera i els equips s'arreglaren així:

Martinec: Prat, Vives, Vinyes; Pons,

amb esprits. Hi participaren els mateixos sis corredors.

La classificació donà el següent resultat:

1, Rizetto, 19 punts.

2, Regnier, 10 punts.

3, Senón, 6 punts.

4, Llorens, 3 punts.

5, Senón, 6 punts.

6, Bulgarelli, 1 punt.

A IGUALADA

Igualada.—Per la diada de Sant Pere es va celebrar una carrera ciclista reservada a les aïses, amb un recorregut de 47 km. Fou l'itinerari: Igualada, Odena, Igualada, Pobla, cap al Coll de la Portella, Igualada.

Com sempre que s'ha corregut aquesta, diguem-ne clàssica volta, l'animació i l'entusiasme no han faltat mai i així a l'hora de sortida contem fins a 17 els corredors que emprenen la fugida Rambla avall.

Promptament anunciem l'arribada de l'escamot, que ve amb fort tren des d'Odena, i creiem veure arribar al cap de la davantera veiem que són tots en pilot que passen brunzent com si els dotze quilòmetres no hagin estat tanta llarga cursa. Per les noves facilitats anotem que a Carme abandonen Gabarró i Llovet.

A la costa d'Orpí cauen tres corredors, eliminant el voluntari Pere Pelfort. Des d'aquí emprenen fugida, per remuntar-se cap al Coll de la Portella.

Domingo, Casanovas, Grau i Valls, i sempre a la davantera aquests quatre, es pam a pam que es disputen el terreny, passant com una exhalació per Bontbar, per adjudicar-se una prima, que guanya Domingo. Sembla a fort tren, arriben a Igualada i a la davantera els quatre mateixos, que al albirar la meta es veu un emocionant "sprint" entre Domingo i Valls, aconseguint aquest arribar primer i tan sols per mitja roda. L'ovació cuda a tots.

L'ordre d'arribada fou:

1, Jaime Valls, de Martorell.

2, Ramon Domingo.

3, Josep Grau.

4, Martí Pons.

Fins a 15 corredors.

El vencedor s'adjudica la Copa Janer, qui fou l'organitzador d'aquesta cursa. El controlador i l'organització a càrrec de la secció ciclista de l'Ateneu Igualadí.

Barçons, Tino; Navarro, Ribes, Costa, Iranzo i Pina II.

Júpiter: Sabater, Orti, Soler; Font, Calles, Torrella; Diego, Ribet, Campuzano, Peiró i Salduga.

GRÀCIA, 7 - SANT ANDREU, 1

Heus ací un partit, l'auunci del qual havia despertat entre els partidaris dels contendents general expectació, més que defraudat per complet.

Si, que defraudà podem dir aquest partit, tota vegada que hom l'esperava disputat i bell i en canvi resultà d'un complet domini gracienc, domini que la no molt afortunada actuació del porter andreuenc no pogué impedir pas que fos ben reflexat en el resultat final.

El Gràcia retornà ahir a aquella brillant forma del campionat passat, i això, naturalment, fou la causa de presentar després de bastants temps un equip amb tots els jugadors de categoria que disposa i que s'acosta bastant a la formació d'aquell fogós i entusiasta equip que tant és distingit.

El Sant Andreu, en canvi, es presentà amb força gent nova, i això feu que poc a gairebé gens fessin joc de conjunt, no il·ligant cap línia.

La derrota dels andreuencs és, doncs, ben comprensible, però no cal dubtar que de tal resultat, bastant desastros, en tingué bona part de culpa el porter, el qual es mostrà des dels primers moments inseguríssim, descorant la seva actuació bona part dels jugadors.

Els primers en marcar foren els vermells, als pocs moments d'haver començat el partit, essent en Xifreu l'autor del gol, però els andreuencs, que començaven jugant amb més braó que cànica, pogueren empatar poc després, per mediació de l'Orti.

FIXOLINA CANIGÓ

FIXA I CONSERVA EL CABELL

El joc entrellat era bastant interessant, no essent gaire fort el domini gracienc, que el Sant Andreu contestava amb fortes arracades que amb tot no arribaven gaire sovint a l'Orti.

El segon temps, ja sigui pel cansament o descorament, al camp sols s'hi veia jugar un equip i aquest era el Gràcia, que com al final de la primera part, el seu domini era aclaparador.

Això feu que per poc divertida que fos la primera part, menys en fou la segona, que l'acaparador domini gracienc gairebé podem dir, desllui.

L'únic al·licient que tingué aquesta part fou la consecució dels gols i alguna que altra jugada per part de la formidable ala que tots sabem formen Carpio i Gallard. Aquests dos xicots ahir tornaren a actuar en el Gràcia i els gairebé foren els que portaren tan rotunda victòria als seus.

Els gols, que foren quatre els assolits pel Gràcia en aquesta part, varen ésser precedits tots de brillants jugades i aconseguts per Roig, Sans i Gallard en dos últims.

Els equips es presentaren així integrats: Gràcia: Llopis, Escoté, Soler, Loyola, Roig, Serrano, Carpio, Gallard, Xifreu, Cortés, Sans.

Sant Andreu: Gimeno, Clausellas, Raza, Val, Rimbau, Bes, Folguera, Ferrer, Daniel, Orti i Pous.

TERRASSA, 8 - SABADELL, 8

Terrassa.—El partit Terrassa-Sabadell ha emplenat el primer dels encontres de Festa Major. L'empat a un gol sembla voler indicar que s'ha tractat d'una partida interessant, però en realitat no ha estat pat així. En general ha transcorregut monòtona i sense res que mereixi ésser anotat, i mentre en el primer temps el resultat havia d'ésser a favor del Terrassa per un nombre major de gols,

MITIONS
deportes
DEU RALETS BEN GASTATS

en el segon corresponia la victòria als sabadellenos. No l'han obtinguda per l'esmentat amb que han jugat i, principalment, per haver deixat de fer bon futbol i lluitar-se, en canvi, a un joc dur en excés, que l'àrbitre havia de tallar des de bon començament.

Cap dels equips ha empatat poc de conjunt, i les piques jugades remarcables han estat esforços individuals no sempre reeixits. Així les línies han aparegut sense unitat i compenetració, i tot això ha fet restar interès i emoció a l'encontre.

Ernest F. C. Witty

Carrer Aragó, 201

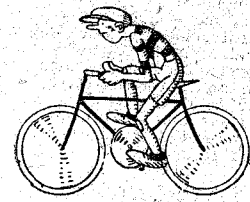
BARCELONA

La millor casa

en articles per a tots els esports.

LA VOLTA A FRANÇA

Les dues etapes pirenenques assenyalen a Frantz com el probable guanyador del Tour de 1927

Quan va apareixer la nostra crònica anterior i segons informàvem en la nota final de la mateixa, Ferdinand Le Drogo havia hagut de cedir el "maillot groc" del líder de la cursa al belga Hector Martin de l'equip Louvet, anomenat dels "Lloros", degut a les colorines vermelles i verdes de l'uniforme dels seus corredors.

Le Drogo en l'etapa següent va anar de mal en pitjor; hom l'aconseïa, hom el sermonava, i fins hi va haver una dramàtica reconciliació amb el seu company d'equip Cuvelier, però tot fou inútil, el brau corredor francès que havia gastat totes les seves energies en les etapes precedents, no va compareixer a la sortida de l'etapa Sabies-Bayona, i l'equip Dilecta va restar liquidat pocs quilòmetres després amb l'abandonament de Cuvelier, Huot i Alancourt, que són els homes que restaven en cursa. Francis Pellissier, on abandonar a la sisena etapa havia injectat en els seus companys el microbi de la desmoralització, quin dubte hi ha de que si aquest corredor hagués continuat, malgrat el seu convenciment que no podia vèncer l'equip Dilecta no haura experimentat una desfeta tan vergonyosa? Le Drogo va ésser un mal substitut de Pellissier, els seus triomfs l'enva-

nien prematurament i en creure's que era no sols millor que ells, sinó que avantatjava tots els inscrits al "tour", va cometre un error irreparable. No és estrany, però, que un corredor de vin-tres anys que s'havia revelat durant la darrera temporada, sucumbís tan estúpida i a la vanagloria dels seus primers èxits. La llàstima ha estat que hom no hagi pogut veure el que donava de si en les etapes de muntanya. Ara ens restarà el dubte de si Le Drogo, malgrat dels seus grans èxits de les primeres etapes, és el gran corredor del "Tour" que presentem.

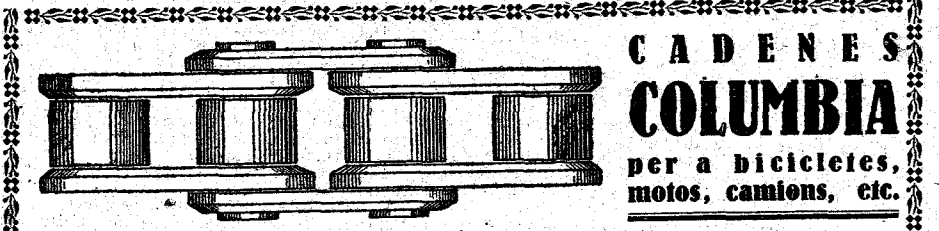
A la primera etapa pirenenca, Bayona-Luchon, Hector Martin va haver de cedir el "maillot groc" al luxemburgès Nicolau Frantz, el poulain de la marca Alcyon. Frantz, que ha participat en diversos "Tours de France" no és la primera vegada que ha abastat el primer lloc de la classificació general; mai, però, s'ha trobat tan ben situat com ara per abastar la victòria al final de la cursa. Excel·lentment secundat pels seus coequipiers De Waele, Benoit, Leducq, etc., Frantz, que al capdell de la segona etapa de muntanya continua en primer lloc, sembla que finalment pot perdre la cursa en el cas de que un accident de màquina o d'un d'aquells defalliments que solen experimentar els corredors que han donat grans esforços, li llevi tota probabilitat. Caldria convenir, però, que la gran experiència que té el luxemburgès del "Tour" complica molt la tasca dels seus rivals de l'equip Louvet, i que el fet de que en les precedents voltes s'hagi classificat sempre al final més que honoràblement, fa pensar que difícilment arribarà a perdre el primer lloc que tant brillantment va abastat en la primera de les etapes muntanyenques.

SEMPRE NOVETATS

PER A SENYORA I SENYOR

Panyeria Pérez

Hospital, 15 i 17

Agent exclusiu: E. Coriès Pascual coris catalanes, 67-Barcelona

una diferència considerable tot el que amb penes i treballs han pogut guanyar.

Martinetto, no obstant, ha marxat fins ara amb molta regularitat. Rossignoli, l'heroi del "Tour" de l'any passat, el segueix a dues hores de diferència. El que és enganyat el brau corredor de Pavia ho té un xic malament per guanyar.

Gordini, un altre "tourista routier" italià, s'ha revelat en el "Tour" d'enguany com un home de qualitat. A l'etapa Bayona-Luchon, poc després de la sortida, es va acomiadar de la resta dels corredors i els va arribar a prendre prop d'una hora d'avantatge. La llàstima va ésser que una avaria a la màquina que muntava li va impedir de conservar el seu guany. Desgrana reconeix que sense aquest accident hauria guanyat l'etapa, però engolit per Frantz a la pujada del Turmalet, Gordini no va trepitjar la línia d'arribada abans que ho aconseguiren altres quatre corredors. Un cinquè lloc per a un "tourista routier" és ben honoràble, majorment si es té en compte que, ben a l'inrevés dels seus companys isolats, ningú no li pot deixar ni una clau anglesa ni passar-li un sandwich mentre es troba en cursa, sots pena de desqualificació. Ha estat una llàstima que Gordini no pogués mantenir el seu guany de prop d'una hora a l'arribada a Luchon. Hauríem vist un isolat a la davantera de la classificació general. A la segona etapa dels Pirineus no sabem que haurà fet Gordini. Tenim tan sols els noms dels cinc primers arribats entre els quals ell no hi figura.

Ahir diumenge, els corredors varen descan-

sar a Perpinyà. Avui, a les dues de la matnada deuen haver sortit cap a Marsella. La sortida és en línia i l'etapa comporta 360 quilòmetres de recorregut.

Abans de cloure aquesta impressió ens cal registrar el succés a l'equip Louvet en l'onzena etapa. La major part dels corredors d'aquesta marca haqnejaren a Bayona-Luchon. Hector Martin arribà al terme de l'etapa quan ja era fosc, Van de Castelle abandonà. Desgrange ha reconegut que amb la nova fórmula del "Tour" aquesta etapa ha esdevingut massa dura i ha promès que l'any que vé el recorregut serà alleugerit. Ultra Van de Castelle, abandonaren en l'onzena etapa els agrupats Brosteaux i Gallot i els isolats Diers, Mulet, Francini, Burnian, Corbière, Gallain, E. Fallier, Vergnol. Els eliminats des de la sortida de París sumen actualment 97.

V.

Bascules
Arques per a Cabals
Pibernat
Carrer de Par'ament, 9

CICLES ESPORTS BENEDID

Les darreres creacions

Aragó, 170
Teléfono 243 A

BARCELONA

Eren els equips: Terrassa, Sabadell, Massaguer, Hímet, Calafell, Hímet, Corres, Gándara, Canals, Gràcia, Broto i Bosch.

Sabadell—Carreler, Sorribas, Grieta, Martí, Dovesa, Pros, Cunill, Bertran, Mota, Virgili i Pérez.

Durant el primer temps, tot i ésser el domini un xic altern, potser correspongué més al Sabadell, però en canvi se succeïren en el seu marc moltes més ocasions de perill. Canals, en rematar una bona xuta per ell mateix, aconseguí marcar el primer gol de Terrassa, amb el qual resultat es passà al descans. La segona mitja començà amb una sèrie d'atacs dels terrassencs, ben portats, però proumate es feren amos de la situació dels sabadellencs i fou llavors quan la pressió a la porta del Terrassa es féu sentir de manera inquietadora. En un dels atacs de la línia davantera sabadellenc, Hímet fou punit amb la màxima sanció, penalty, en la concessió del qual veírem en Baonza un rigor excessiu. Així s'aconsegüí l'empat, obra de Mota.

Del Terrassa, a més del trio defensiu, que es portà admirablement, cal citar a Gándara i Gràcia. Del Sabadell, el millor de tots Mota.

L'empat obligarà a un nou encontre, per tal de decidir la possessió de la Copa Castin, oferta per a aquest encontre.

MADALONA, 1 - MANRESA, 2

Badalona.—A les ordres de l'àrbitre senyor Cutillo, tingué lloc aquest partit davant d'un nombre públic, atret, qui sap, amb l'esperança de gaudir d'un bon encontre.

Però succeí tot al revés. El Badalona fa un quant temps ens proporciona unes tantes esglaiadores. Abir, durant tota la primera part, el Manresa exerceix d'atac d'ells un lleuger, el més constant donat de tots d'aquest en foren els dos punts que marcaron d'una manera impecable. El Badalona efectuà diverses atacs, els quals, quasi tots morien esclaiats i sense energia a la ratlla defensiva manresana.

Començada la segona tanda, el Badalona vol refer-se de la seva invencibilitat actual, emprant un joc que començà dur, del qual en resulta lesionat en Corrons, podent així marcar el Badalona el seu gol d'atac d'una combinació entre Forgas i Cristó. Aquest gol és protestat pels manresans. La culpa fou d'ells mateixos, ja que en caure lesionat en Corrons podien tancar la bola fora, evitant així les conseqüències a la condició els dominis a la paguera cara.

Centrada de nou la bola, el joc va adquirir una major duresa, sobretot per part del Badalona, que cerca per tots els mitjans assolir l'empat.

Les ratlles totes es movien molt descoordinades, sense que n'entendessin ni a i el xulet de l'àrbitre tenia d'estar en acció constant per a aturar el joc entre els uns i els altres.

Es de d'ordre que un equip com el Badalona es faci responsable, si més no, d'aquestes coses, ja que els manresans lluitaren, ho es reconeixen, amb molts més entusiasme, no de d'atant, mai als recursos dolents ni detestables.

Composaren els equips: Bru, Martín, Folch, Bernal, Boix, Vinyes, Just, Forgas, Cristó, Gándara i Bertran per Badalona; Corrons, Zamora, Surroca, Delgado, Martí, Tort, Galobart, Terme, Homs, Cella i Zorán, pel Manresa. Del Badalona ho feren malament tots sense excepció, en especial el porter i defenses, i del Manresa sobresortí el mig-centre.

CATALUNYA

A PALAMOS

El Palafrugell, camí del grup B

El primer partit amb l'Atlètic, de Sabadell, va guanyar-lo per 4 a 0

Palamos.—Davant d'una gran gentada que ha seguit amb la major expectació el curs de la partida, han jugat a Palamos els darrers del grup B i els campions de segona categoria.

Sota les ordres del senyor Arribas, s'han arrencat tal com següent: Atlètic Sabadell, Pascual, Roure, Villalta, Salomó, Gironés, Conesa, Vives, Cofreces, Cofreces, Molix i Lavilla.

Palafrugell F. C.: Martí II, Esparragó, Mas, Castelló, Pons II, Canes, Pons I, Bonat Abellard, Martí i Ballot.

Els palafrugellencs han dominat tot l'encontre i han assolit dos gols a cada part, obra de Bonat, Abellard, Pons I i Martí I.

La partida ha estat molt dura, amb molta capacitat de la mateixa, els jugadors anaven de dret a l'home, la qual cosa ha comportat qualsevol incident. Assortidament el senyor Arribas no ha perdut els estrepes i el del matx, agraït sense intermissió.

Dels venguts han sobresortit Roure, Gironés, Cofreces i Vives.

Els vencedors no han pas jugat una gran partida, car l'absència de l'avant-centre Cos i l'escassa rendiment de Pons II, que ha jugat lesionat, fent un sacrifici, ha desllozitat bastant el conjunt de l'equip.

Tanmateix la victòria demostra abastament que els palafrugellencs estan a l'alçada dels equips del grup B.

Un bon arbitratge del senyor Arribas. El públic, nombrosíssim, s'ha comportat correctament.

PALAMOS S. C., 2 - F. C. L'ESCALA, 2

Palamos.—Es jugà aquest partit al camp del "Palamos S. C." i era el primer partit de Festa Major.

El partit ha estat un dels interessants que s'han jugat al camp local.

El domini ha estat igualat, però els escalencs feren més bones jugades, no marcant cap gol gràcies a la bona actuació del porter i defenses.

A la primera part els palamosins ja tenien 1 gol al seu favor per canvi dels forans, aquest gol ha estat marcat pel guixoleg Palahi, el qual ocupava la vacant d'En Forné, qui es troba lesionat.

El segon temps els forasters reaccionen i obtingueren no sols l'empat, sinó que fins el desempat, però no durà gaire, puix dos minuts després d'aquest últim gol, en Ribas, aprofitant un centre d'En Allu, marcà l'empat definitiu. L'àrbitre fou molt bé, el públic nombros i correcte feren més agradable el partit.

Els equips eren: F. C. L'Escala: (no sabem els noms, no obstant, juguen camps).

Palamos S. C.: Mayor, Dimas, Serra, Esparraguera, Ribas, Ventura, Aliu, Gallart, Palahi, Borràs, Cordoní.

Entre els locals debutava el bisbalenc Serra, qui fou un brillant partit; amb ell ja són dos els bisbalencs (Aliu i Serra) que juguen a Palamos.

PALAMOS S. C., 0 - U. S. BISBALENC, 2.

La Bisbal.—El segon encontre de Festa de Santa Pere, el qual es traslladà a La Bisbal, per tal de jugar amb el primer equip d'aquella localitat un partit del torneig "Copa Provincial".

L'equip palamosí es presentà incomplet, faltant diversos dels seus millors elements. Els dos gols foren marcats en el primer temps. Els bisbalencs feren, un partit mediocre. El joc dels equips fou falat d'interès, sobresortint el treball d'En Serra, pels bisbalencs i l'Aliu pels palamosins.

L'equip que presentà el Palamos fou: Mayor, Corominas, Dimas, Esparraguera, Ribas, Ventura, Aliu, Gallart, Palahi, Borràs, Cordoní.

Després d'aquest partit la puntuació no és altra que: Palafrugell, 12 punts, Sant Feliu, 12 punts; F. C. Olot, 10 punts; Palamos, S. C., 4 punts; U. S. Bisbalenc, 2 punts; i U. S. Figueres, 2 punts.

El Sant Feliu, l'Olot i el Palamos han jugat 8 partits i el Palafrugell, Figueres i La Bisbal n'han jugat 6.

A TARRAGONA

EL GIMNASTIC PREN LA REVENJA SOBRE EL BARCELONA (RESERVA)

Tarragona.—Al camp de l'avinguda de Catalunya s'ha jugat aquest partit, que s'ha vist revestit d'un interès extraordinari, degut al resultat anormal que va fer el dia de Sant Pere a les Corts el Gimnàstic, el qual fou batut pels reservistes blau-grana per set a dos.

En aquest segon partit el Barcelona ha començat altre cop i sortí al avançada que i no ha passat un minut de la sortida que ja havia aconseguit un gol, rematat per Ramon, després d'un free-kick.

Cap a la meitat del primer temps el Barcelona ha marcat de nou, en un batall davant la porta, aprofitat per Parera, per tirar un xut baix que ha tocat al pal i ha entrat, malgrat l'encar de Samà que interposar-hi el cos.

El Gimnàstic ha aprofitat i ha fet jugar el Barcelona al seu terreny, mes sense aconseguir res positiu, per anar deslliats completament els esforços dels davanteres, als quals els seus mitjos servien amb alguna imprecisió i els defenses contraris no deixaven moure l'element.

A la segona part s'ha jugat a tren molt viu, igual que a la primera, i per bé que el Gimnàstic seguia apretant, no hi havia canvi en el marcador.

El primer gol pel Gimnàstic l'ha entrat Paco, en tirar un penalty.

Foca estona després el Gimnàstic ha marcat un altre cop, en una bona ataca que ha agafat Paco, per canes, engançant a Llorenç en el moment de xutar.

Els deu minuts finals han estat jugats a tot gas i Donato ha marcat pel Gimnàstic el gol de la victòria, en un canvi d'Alvarez dintre la ratlla de defensa.

El partit ha entusiasmat i els dos equips han jugat molt bé.

Barcelona.—Llorenç, Dordad, Coma, Torralba, Guzmán, Ponsa, Escalch, Ramon, Puigades, Garcia, Parera.

Gimnàstic.—Sanahuja, Martorell, Virgili, Samà, Montfort, Oller, Paco, Forés, Donato, Alvarez i Gilell.

Referee Marín, bé.

EL GIMNASTIC VENÇ EL CASTELLÓ PER 2 A 1.

Tarragona.—En partit que ha tingut una molt bona primera part i un segon temps en el que el joc no sols ha decaigut, sinó que ha degenerat en violent, el Gimnàstic ha aconseguit marcar de bon començament de segones rematades de Paco i Delicós, després d'haver treballat la jugada tota la davantera. Seguidament ha estat afavorit l'equip vermell amb un penalty, que ha estat l'encar de Llorenç, de liberament la pilota a les mans del porter.

En tota la primera part ha dut la iniciativa el Gimnàstic, mes vers el final i amb ocasió d'un free-kick de lluny, Castellet ha recollit amament la bola amb el cap al temps que Sanahuja sortí de la porta i d'aquesta falsà ha aconseguit el gol del Castelló.

El Gimnàstic ha seguit atacant en aquesta part i, encara que més igualat el joc a la segona, ha estat més perillós que el Castelló davant de gol. En embut-se el joc a la segona part i ha restat precisió i ha baixat molt el nivell que havia assolit al primer temps.

Els jugadors arrencats han estat: Causarás, Alba, Vidal, Altés, Garcia, Conde, Marcos, Martínez, Castellet, Montanyes i Valles, el Castelló.

Sanahuja, Martorell, Virgili, Samà, Montfort, Oller, Paco, Delicós, Forés, Alvarez i Gilell, pel Gimnàstic.

Per indisposició de Gasulla que arbitrà molt bé la primera part, jutjà la segona Sales, al que substituï Casac pocs moments abans d'acabar-se el partit.

A GIRONA

SANT FELIUENCO F. C., 3 - U. D. GIRONA, 1.

Girona.—Els dos equips van guanyar pels forans, no perquè juguessin més, sinó perquè tingueren més sort en les poques vegades que varen xutar, doncs degut a mancar-hi en la defensa Bosch, feu que aquesta línia resultés tan insegura, per aquantar les poques escomes dels forans, les quals foren portades amb gran entusiasme. Aquests aconseguiren apuntar-se tres gols.

Dels forans, tots ells a la defensiva, ens varen agradar, sobretot els de tots els dos defenses i el porter. La davantera va gar bé en les escasses ocasions que feren joc.

Dels locals sols va salvar-se de la debilitat la ratlla mitja, la qual va ésser la més consistent de l'equip.

Al camp de Vista Alegre s'ha jugat l'encontre anunciat, amb el primer equip del Júpiter C. D., del grup B.

Segons han dit el Júpiter es presentava complet.

La Unió Deportiva ha arrencat a: Puig, Estafiol, Bosch, Climent, Pich, Feliu, Romaguera, Feliu Codina i Vilas.

Han sortit victoriosos els gironins, per 4 gols a cap.

De bell antuvi, al fer-se la sortida, ja s'oa colomant amb un tren força ràpid, agraunt-se fins acabar-se el joc.

Una altra volta els jugadors locals ens han tornat a demostrar que quan han d'enfrontar-se amb equips de superior categoria, juguen pel que sigui, juguen més i més bé i amb molt més entusiasme.

Una altra vegada el millor dels locals ha estat la seva ratlla mitja, que han jugat una partida brillant a no poder més; fruit de la seva tasca, els davanteres, ben ajudats, han aconseguit marcar per quatre vegades, obra de Codina i Pol.

Dels forans es distingiren l'actuació de la seva ratlla mitja, sobresortint en Callicó; després es distingí el defensa Orti.

En la davantera hi veírem en excés individualisme, però hi trobàrem a faltar un home expert que sabés conduir la ratlla com cal.

Dels locals es distingiren en Puig (el qual féu una brillant actuació), els tres mitjos, i en la davantera en Codina i en Vilas. En Balanzó féu més nòsa que res més. En Roma-

ESTABLIMENTS CAP i CUA

FAMOSOS RESTAURANTS

per la seva carta apetitosa, els seus coberts succulents a 3,50 i els seus abonaments de gran senyor

Excel·lents Menús a 5 ptes.

ESPECIALITAT EN BANQUETS

Concertistes tarda i nit

Diputació, 202 - Telèfon 2230 A

Passatge del Crèdit, 5 i 7 - Tel. 1999 A

guerra jugà bé i sabé aprofitar les pilotes que li passaven.

Quant a Pol, no feu pas res extraordinari, però creiem que, un cop (si és que ha de jugar en aquest lloc) estigué compenetrat amb els llurs companys de ratlla, serà un bon element.

Amb ocasió de celebrar-se el V aniversari de la inauguració del camp de Vista Alegre, la Junta directiva de la Unió Deportiva va demanar el concurs del Centre d'Esports de Sabadell, que pert cert ens varen deixar satisfets.

El públic fou nombrós.

El domini fou del Sabadell, a la segona part, i a la primera dels locals, degut al vent que feia.

Els locals feren un brillant paper, i mereixien guanyar, car a l'última hora marcaren els forans el gol de la victòria, havent passat dos ocasions de marcar segures, pels locals i que no saberen aprofitar.

El públic gironí, per cert molt nombrós, va sortir del camp content, ja que va veure futbol, la qual cosa és el que es va cercar al camp de joc.

Tots dos bàndols jugaren bé, distingint-se pel Sabadell la seva ratlla mitja, i en certs moments la davantera; el més insegur de l'equip fou la defensa.

Dels locals, Puig va tenir moments molt bons i altres que no tant. A la defensa jugà més en Bosch que Estafiol. En la ratlla mitja tots tres jugaren bé, com ja ens tenen acostumats; i en la davantera Vilas jugà admirablement bé, i després Codina. Pol, a la primera part, jugà amb molt d'encert, i de jugar ell a la segona part, creiem que hi hauríem guanyat. Balanzó, a la segona part, que jugà d'extrem dreta, ens va agradar més que en el lloc d'interior.

Dels dos elements nous que provàrem, l'interior dreta no va jugar tant com l'esquerra, però ens féu l'efecte que jugava amb molta més agilitat; per altra banda, s'ha de tenir en compte que per provar un jugador no es pot veure el seu rendiment en un partit de tanta categoria com aquest, i més hauréu jugat sempre amb l'Escala F. C.

A MANRESA

MANRESA, 3 - ILURO, 3

Manresa.—Vet aci el que és el futbol. El Manresa va a Mataró i guanya per 4 a 0, l'Iluro ve a Manresa i aquest es menaixia guanyar.

A la primera part no s'ha marcat, jugant tots plegats amb una sang freda que esferia. Als pocs moments de la segona, Surroca ha volgut lluitar una pilota a Corrons i no sabem com ni per què se li ha escapat de les mans.

A la segona part, s'ha tingut d'acabar d'empenyer la pilota, que sola es dirigia dins la porta. A partir d'aquest gol tan insul's s'han envallentat els de Mataró, marcant tot seguit un altre gol en un garbux, ens sembla obra de Canet.

Els del Manresa s'han exilrit i després d'una estona Martí II ha fet el primer, també

Neumàtics

de les millors marques

Accessoris

de totes menes

PERE GINER

CORTS, 669 bis. - Telèfon 1183 S. P. (entre Roger de Flor i Nàpols)

BARCELONA

després d'un patibull, l'Homs ha fet el segon de penalty, que no sabem que hi ha vist En Samper en donar-lo. Al nostre entendre era totalment injust. Pous ha fet el tercer i el més bonic de tots al rematar fortíssimament un pase de Loren.

Quant tot hom donava com definitiva la victòria per 3 a 2 pels manresans, Canet ha fet l'empat i s'ha acabat tot seguit.

Les conclusions que n'hem tret referent a l'Iluro, són que està un bon xic per sota de la forma en categoria com aquest, i de jugar els canvis continuats que han fet a l'equip, l'han desballestat, potser quan tots es coneixien canviaria la visió no gaire afalagadora, que ens ha fet.

El Manresa jugant amb sensibles baixes per lesió, tampoc ens convenia tenir en compte, que el quadro que presentava ha fet partits millors. De moment, amb l'ala dreta no s'hi pot comptar; en canvi la titular Cellaloren és digna pariona amb la tanca es-

querra Pons-Guil, ben ajudats per l'Homs; així, doncs, les baixes i els canvis forçosos han desllozitat la davantera. Els mitjos han fet actuacions millors i els defenses i porter, quan es coneixien el joc de cadascun aniran més bé, el que és ara, fluijats.

Ha arbitrat Samper i eren els equips: Iluro.—Guasp, Massanet, Balaguer, Verdier, Larrosa, Coll, Danis, Morrajas, Llorca, Canet i Roca.

EN FERROCARRIL (2^a C. de S.)

100 Kilms

cuestan a 4 personas

489

228

ES LO QUE LES CUESTA

en 5 HP

Peugeot

CUATRO PLAZAS

TODOS GASTOS COMPRENDIDOS

(Gasolina, aceite, garage, reparaciones, impuestos, seguros, amortización)

VICENTE PRAT BOSCH

Consejo de Ciento 349 - Barcelona

Manresa.—Corrons, Zamora, Surroca, Delgado, Martí II, Tort, Galobart, Terme, Homs, Pons i Loren.

A MATARÓ

L'ILURO BAT PER 7 A 1 A L'ATLETIC DE SABADELL.

Tot el partit es reduí a una lluita entre en Pascual porter dels sabadellencs i la davantera local, puix els altres jugadors forasters, fora d'En Gironés i En Lavilla, res feren que valgué la pena d'esmentar.

Això vol dir que tot el partit fou d'un compassat domini d'Iluro, i de no ésser que el marcador hauria estat una crescuda derrota. Llústima que aquest jugador sortí seriosament lesionat.

Als primers moments, el joc es portà molt animat, la qual cosa féu que el públic seguis amb interès les diferents fases del partit.

En Moragas inaugurà el marcador en xutar una bona passada d'En Canet, del segon va ésser-ne l'autor En Larrosa, d'un xut a distància; el tercer l'atè En Llorca d'un xut a la mitja volta, del tot imparabla; el quart fou obra d'En Canet, en aprofitar una bona passada de Llorca amb el cap; i encara dos minuts abans d'acabar la primera part en Llorca marcà el cinquè, en rebre un precís centre d'En Renu.

Al segon temps els primers en marcar són els ilurenscs, per gràcia d'En Moragas.

En Moix obté el gol d'honor per als seus, i En Canet com a rèplica obtingué un nou gol.

Composaren els equips: Pascual, Casas, Vilalta; Munné, Gironés, Conesa; Vives, Barceló, Cofreces, Molix i Lavilla.

Iluro: Casabella, Massanet, Balaguer; Verdier, Larrosa, Bentanachs; Renu, Moragas, Llorca, Canet i Danis.

Es distingiren pels forasters Pascual, Gironés i Lavilla, i de l'Iluro Verdier, que junt amb En Pascual foren els millors dels 22. Bentanachs i la davantera, encara En Moragas no estigué a l'altura dels seus companys de l'Iluro. En Massanet i En Larrosa, segueixen sense convence's.

Tingué cura de l'arbitratge, Palaus.

A TARRAGONA

C. D. TARRAGA F. C., 3 - F. C. LLEIDA, 4

Tarrega.—El partit celebrat a benefici de l'Hospital s'ha vist molt concorregut, per bé que el públic ha sortit una mica desil·lusionat, en veure que se li ha escapat la victòria, però ha estat molt correcte.

Per la constant desaparició d'equips a la província—que actualment són tan escassos—els organitzadors, una vegada més, s'han vist precisats a enfrontar aquests dos equips, perquè fora del Lleida, no cal comptar cap més que resulti tant pels dos sentits.

Avui els targarins haurien molt bé pogut

Per a vestir elegant heu de comprar a la

PANYERIA PEREZ

Hospital, 15 i 17

El Tarragona és molt inferior al nostre, agrauntant-se així per la voluntat dels seus components, que, amb tot i els vuit gols, ataven sempre amb gran braó.

Març primer de tot els tarragonins per mitjà de Tarragona, i esperonats els nostres, aconseguírem ben prompte l'empat fet per Rovira. Després marcaren dos gols més obtinguts per Gálceran i González, havent-se de suspendre l'encontre degut a la pluja. Amaiada aquesta un tant, tornaren a reanudar el joc, entrant cinc gols més obtinguts per Gálceran, Olaria, Bertran II i González, qui n'entrà dos més, un de penalty.

Dels nostres, tots bé, destacant-se la davantera i Avinyó. Dels tarragonins, la parella de defenses, i Tarragó; el porter bastant fluix, encara que els gols que li marcaren la majoria eren imparables.

Tarragona.—Palomar, Montaner, Borràs,

Llorell, Castelló, Domingo, Gil, Tarragó, Campa, Balaguer i Miró.

Associació.—Altés, Baldrís, Roca, Baiges, Bertran I, Avinyó, Bertran II, González, Gálceran, Olaria i Rovira.

FLOR DE LIS, 2 - PUIGREIG F. C., 0

C. D'E. SÚRIA, 1 - ARTESENC F. C., 0

Súria.—Tingueren lloc en el camp del "C. D'E. Súra F. C.", dos partits eliminatòris: entre els equips d'aquesta comarca per disputar-se la representació en el torneig "Copa Amateur".

A dos quarts de sis entren en joc els equips del Flor de Lis F. C. i del Puigreig F. C.

Llorell, Castelló, Domingo, Gil, Tarragó, Campa, Balaguer i Miró.

Associació.—Altés, Baldrís, Roca, Baiges, Bertran I, Avinyó, Bertran II, González, Gálceran, Olaria i Rovira.

FLOR DE LIS, 2 - PUIGREIG F. C., 0

C. D'E. SÚRIA, 1 - ARTESENC F. C., 0

Súria.—Tingueren lloc en el camp del "C. D'E. Súra F. C.", dos partits eliminatòris: entre els equips d'aquesta comarca per disputar-se la representació en el torneig "Copa Amateur".

A dos quarts de sis entren en joc els equips del Flor de Lis F. C. i del Puigreig F. C.

Llorell, Castelló, Domingo, Gil, Tarragó, Camp